

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 49 (844) | Субота, 10 грудня 1983 року

Ціна 2 коп.

РИСИ НАШОГО СУЧАСНИКА

ЩАСЛИВА ДОЛЯ

Скільки пам'ятає себе Антоніна Данилівна Пістунова — стільки біля маминої хати у селі Нова Січ, що на Сумщині, росли квіти — диво весни, літа й осені. Серед них проходило дитинство Тоні. Тоді найприємнішими були для неї хвилини, проведені в палісаднику біля батьківської хати. Але не діждалася ця хата свого господаря з Великої Вітчизняної... Вогненний 1944-й рік приніс похоронку з фронту. А Тоніна мати не вірила страшній звістці і все чекала, чекала, шукаючи розради у нелегкій сільській роботі.

Квіти ж Тоня доглядала вже сама, і пам'ятає, як серце захоплювалось радістю, коли траплялося помічало, як ненька зупинилась, часом, біля ніжних тюльпанів, троянд, півників, чорнобривців. В пам'ятку і таке: якимось іншоком спостерігала за матір'ю й відчула шем у серці, коли та плакала біля квітів. Знала: то через спогад про батька, адже і він не був байдужим до цієї краси.

Ні, небагато було у неї безтурботних днів дитинства. Війна безжально обплала його, а ще до того і хвороба, глухота...

Крокувала Антоніна Данилівна вулицями міста, і як з клубочка нитки, соталися одна за одною думки. Вона вже довгі роки живе і працює у Сумах. Тут мешкають її дочки — Людмила, Олександра, Світлана. Вже й онуків має — Сергійка і Юлечку. А от старенька мати проживає в селі. Скільки не запрошувала її переїхати до обласного центру, але завжди: «Тут я живу пам'яттю про твого батька». Часто разом із дочками і онуками буває в Новій Січі, і часто подумки повертається у своє дитинство до батьківської хати. Саме тут вона зрозуміла, що справжній зміст життя у праці, який відається сповна. Це — материнська наука. З нею член УТОГ А. Д. Пістунова ще 33 роки тому прийшла на Сумське учбово-виробниче підприємство. Сподобалась тут метка дівчина з каро-

оким поглядом. Запропонували їй роботу палітурниці. Не вагаючись, погодилася. Не довгими були, як то мовиться, її вхідчини у професію. Швидко опанувала незвичну для неї справу. І при-

«Знак Пошани» А. Д. Пістунова ветеран УВП. Їй добре знають не тільки у підготовчому цеху, а й на всьому підприємстві. Антоніна Данилівна — член профко-

на.—Для добрих — добра, а ледарям спуску не дає. Щоденні турботи А. Д. Пістунові і її подруг по роботі — настилення тканини, з якої на іншій виробничій ділянці шиють добротні спецівки. Щозмінні вона виконує завдання на 150 і більше процентів. За досягнення найвищих показників у республіканському соціалістичному змаганні передова трудівниця не раз відзначалася. А. Д. Пістунова — ударник дев'ятої і десятої п'ятирічок, нагороджувалась знаками «Переможець соціалістичного змагання» у 1976, 1977 і 1980 роках. У 1979 році Антоніні Данилівні, як переможцю соціалістичного змагання, було вручено Свідчення Ради Міністрів УРСР і Української республіканської ради профспілок про занесення її прізвища до Республіканської Книги трудової доблесті на Виставці досягнень народного господарства УРСР. Її удостоєно ордена «Знак Пошани», медалі «За трудову відзнаку». Фото правофлангової трудового суперництва — на Дошці Пошани УВП.

Праця звеличила А. Д. Пістунову і за це вона завдячує своїй щасливій долі. — Знаєте, поряд з нею не можна працювати будь-як, не можна сфальшивити, — розповідають її подруги. — Ось в одній пісні мовиться: «Не можу я пісню співати впівголосу...». У цьому вся наша Антоніна Данилівна.

Люблять її люди за серце відкрите їм назустріч, за доброту і справедливість. Інша людина і поспівчуває, і розпитувати почне, а серце їй не відкривається. Коли треба захищати справедливість, вміє Антоніна Данилівна потрібне слово дібрати і на своєму наполягти. Придивіться уважніше до рис нашої славної сучасниці, і ви відчуєте гордість і радість за таких людей. Пам'ятаєте, як захоплено звучно сказав Карл Маркс: — З облич робочого люду дивиться на нас вся краса людська.

— З облич робочого люду дивиться на нас вся краса людська.

Б. НАГРЕБЕЛЬНИЙ.
м. Суми.

йшло перше визнання: начальник цеху привселюдно похвалив її: — Молодець, Тоню, радий за тебе, беручка до роботи. Вона, на заздрість ровесникам і навіть кадровим виробничникам, працює ала завзято: щодень перевикувала змінні норми. А вже потому освоїла суміжні спеціальності — настиляльницю, крейдувальницю, різальницю тканин, комплектувальницю. Тепер кавалер ордена

му, член бюро УТОГ, член ради наставників. Багатьом молодим трудівницям прищепила любов до своєї справи. Завдячують жінці за науку і вони — комплектувальниця Галина Володимирівна Дериземля і настиляльниця Людмила Андріївна Каруна, з якими тепер працює, та багато інших. Усіх не перелічити за багато років роботи на УВП. — Антоніна Данилівна — моторна жінка, — відгукується про неї Людмила Кару-

ЗЕМЛЮ ВІД ПОЖЕЖІ ВБЕРЕГТИ

Одноставну і гарячу підтримку нечучючих трудящих нашого Товариства, як і всіх радянських людей, зустріла заява Генерального секретаря ЦК КПРС Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова. Учасники мітингів і зборів, які проходять у ці дні у колективах підприємств і об'єднань УТОГ, у первинних організаціях, закладах Товариства, схвалюють миролюбний зовнішньо-політичний курс нашої держави, заходи, спрямовані на гарантування безпеки СРСР і країн соціалістичної співдружності.

Нас не лякати

За активною участю усіх присутніх, з великим політичним піднесенням у первинних організаціях УТОГ Павлоградського міжрайвідділу проходять мітинги, присвячені обговоренню Заяви Ю. В. Андропова. Нечучючі робітники і колгоспники Дніпропетровщини, всі як один, підтримують і схвалюють цей важливий документ і докладають усіх зусиль для дострокового виконання виробничих завдань третього року одинадцятої п'ятирічки, роблячи тим самим свій посильний внесок у зміцнення економічної і оборонної могутності нашої Вітчизни. На мітингу, що відбувся у Павлоградській міській первинній організації УТОГ, механік В. С. Чумак заявив, що ударною працею треба боротися за збереження і зміцнення миру на землі і виконання усіх нечучючих трудитися краще, сумлінніше.

Член первинної організації УТОГ Павлоградського хімічного заводу слюсар А. І. Іванов підкреслив у своєму виступі, що радянських людей не лякати розміщенням ядерних ракет першого удару в Європі. Він відзначив, що наша країна в змозі відстояти завоювання соціалізму і нікому не дозволить будувати свою політику у відношенні до СРСР з позиції сили.

І. ЗІНЧЕНКО,
ветеран Великої Вітчизняної війни.

Мир — найважливіше завдання

До учасників зборів під девізом: «Не дамо підірвати світ!», що відбулися у Сватівському будинку культури УТОГ, звернулася голова Сватівського міжрайвідділу В. С. Кононова. Вона, зокрема, сказала: — Сьогодні для кожної радянської людини, всього прогресивного людства немає завдання більш важливого, ніж відстояти мир, не дати імперіалістам розв'язати ядерну війну. Сьогодні ми зібралися для того, щоб висловити свій гнівний осуд авантюристичному курсу рейганівської адміністрації, щоб заявити свій рішучий протест тим, хто починає новий виток гонки озброєнь, здійснюючи плани розміщення в Європі ядерних ракет.

Члени УТОГ — трудівники компактних груп держпромисловості, працівники сільського господарства та учні спецшколи-інтернату — прибули на площу 1 Травня, де біля Братської могили радянським воїнам відбувся антивоєнний мітинг. У своїх виступах на ньому швачка-мотористка Є. Ф. Коршик, учениця Н. М. Сергієнко, ветерани УТОГ М. В. Фесенко та М. Г. Манько висловили гарячу підтримку Заяви Ю. В. Андропова і закликали сумлінною працею, відмінним навчанням і активною участю у суспільно-корисній праці зробити свій скромний внесок у справу боротьби за мир.

К. ВАЛЕНТИНОВА.

НАШ ВКЛАД — УДАРНА ПРАЦЯ

На багатолюдному мітингу, який пройшов на Харківському УВП-1, робітники, інженерно-технічні працівники і службовці у своїх виступах затаврували ганьбою американські милітаристські сили, які поставили світ на грань ядерної катастрофи. Члени трудового колекти-

ву разом з усіма чесними людьми планети підтримали і схвалили Заяву Ю. В. Андропова. Вони вирішили відпрацювати позаурочно дві години, а зароблені кошти перерахувати у фонд миру.

М. МОЗГОВИЙ.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

ЕФЕКТИВНЕ ПАЛИВО

Ташкент. Прямо із свердловини можна заправляти пальним дизельні автомобілі. Використання газів у конденсату як палива для машин підтверджено річним експериментом, успішно завершеним вченими Ташкентського автодорожного інституту у рядом московських наукових організацій. Бли-

зько 300 автомобілів марок КраЗ, КамАЗ, МАЗ і «Ікарус» більше року працювали на цьому простому і ефективному паливі. Економія пального становить п'ять тисяч тонн.

НА СЛУЖБУ ВРОЖАЮ

Талдикурган. Зимовий стік гірських річок Джун-

гарського алатіау поставлено на службу врожаю наступного року.

Іригатори Семиріччя сьогодні закінчили вологозарядкові поливи ста тисяч гектарів угідь, на яких весною буде розміщено кукурудз'яні, бурякові і соєві плантації, посіви овочевих і кормових культур. Тим самим створено оптимальні умови для розвитку сільськогосподарських культур навіть при весняних сухов'ях.

ДОСТРОКОВО

Кіровоград. (Мурманська область). Достроково прийнято в експлуатацію перший пусковий комплекс на збагачувальній фабриці об'єднання «Апатит», яка будувється в Хібінах.

Він розрахований на виробництво ста тисяч тонн апатитового концентрату на рік. Введення комплексу в експлуатацію створило сприятливі умови для дострокового пуску й інших об'єктів першої черги фабрики.

У містах і селах України пройшли масові антивоєнні мітинги й збори, маніфестації, походи, вахти пам'яті, зустрічі молоді з ветеранами Великої Вітчизняної війни, інші акції, спрямовані проти гонки ядерних озброєнь, розв'язаної адміністрацією США. На знімку: учасники антивоєнного мітингу в Києві. Фото О. Обуховського, Ю. Мосенжника, А. Підубного. (Фотохроніка РТАУ).

На потоці—товари для народу

Гарне містечко Градижськ, що на Полтавщині, Гарне в будь-яку пору року. Та найбільша гордість його — трударі, які невтомно працюють примножують красу рідного краю.

Серед підприємств селища належне місце займає завод господарчих товарів, широкий асортимент продукції якого відомий за межами республіки. На цьому підприємстві у швейному цеху працюють і члени УТОГ.

Високих трудових показників добивається швачка-мотористка Надія Герасимівна Галаган. На потоці—шкільна форма для дівчаток. Темп роботи вибрано оптимальний, рухи чіткі, вправні. Двадцятирічний досвід, висока професійна майстерність дозволяють удариці комуністичної праці Н. Г. Галаган щодня перекидати зміни завдання на 25—30 процентів.

— Надія Герасимівна шановна в колективі людина, ветеран підприємства,— говорить начальник цеху Любов Василівна Іваненко.— Не стоїть нечуюча робітниця остеронь від справ і турбот колективу, завжди при-

йде на допомогу відстаючим, ніколи не відмовить. Треба їхати в підшефний колгосп — поїде, необхідно освоїти технологію нового виробу,— освоєю.

Член УТОГ Н. Г. Галаган — постійний лідер соціалістичного змагання. І на робочому місці і в сімейному житті вона є прикладом для інших.

У цій же бригаді комуністичної праці трудиться ще одна нечуюча робітниця Анастасія Сергіївна Денисенко, яка також успішно справляється зі своїми завданнями. Обдуманість кожного руху, чітка організація робочого місця, прагнення працювати швидко і якісно — характерні риси характеру швачки. Успіх не прийшов сам — за ним напружена праця впродовж 15 років.

Сьогодні перед майстрами — нові завдання і нові плани. Вони прагнуть достроково виконати завдання третього року одинадцяті п'ятирічки, виготовити більше добротних товарів для народу.

О. ЧОРНОБАЙ.
Полтавська область.

Меблі, виготовлені на Київській експериментальній фабриці, користуються великим попитом у населення.

В тому, що набором меблів «Самшит» та «Конвалія» присвоєно державний Знак якості, велика заслуга й досвідченого робітника, складальника Олександра Йосиповича Остапчука.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ПРАВОФЛАНГОВІ ЗМАГАННЯ

В Уманському будинку культури стало традицією вшановувати передовиків і ветеранів праці — нечуючих робітників Уманського міжрайвідділу УТОГ.

Всі вони трудяться старанно, вносять свій вагомий вклад у дострокове виконання планових завдань та соціалістичних зобов'язань третього року одинадцяті п'ятирічки.

Тридцять чотири роки працює слюсарем-наладчиком на дослідному заводі сільськогосподарського машинобудування Трохим Голуб. Не одному юнаку він передав сповна свій досвід та високу професійну майстерність. Вдячні кадровому виробничнику Баджурак, Лисця, Солдатов та інші.

Приклад з Т. А. Голуба бере також формувальник ливарного цеху І. Д. Клапша. Він — один з кращих виробничників свого колек-

тиву, норми виробітку завжди перевищує в півтора-два рази.

Більше двадцяти років віддав рідному підприємству ударник комуністичної праці Василь Балук та Віктор Демчик. До речі, останній — найактивніший учасник художньої самодіяльності нашого будинку культури з першого дня його відкриття.

На вечір була запрошена також перекладачка швейної фабрики імені газети «Правда» Г. Ф. Макарова, котра працює з нечуючими двадцять років.

Вона розповіла про своїх робітників, назвала правофлангових соціалістичного змагання.

Л. СОЛДАТОВА,
художній керівник
Уманського будинку
культури.

Черкаська область.

Завдання на майбутнє

Відбувся зліт передовиків підприємств і сільського господарства Бердичівського міжрайвідділу УТОГ. Його відкрила голова МРВ В. В. Шаповал. Вона розповіла про досягнуті успіхи нечуючих, поставила конкретні завдання на майбутнє. Серед кращих з кращих передовиків міста і села: швачки Т. О. Білецька та О. Д. Коваль, тесля С. П. Богун, прибиральниця А. Д. Петренко та багато інших.

За досягнуті успіхи в соціалістичному змаганні багатьох передовиків нагороджено почесними грамотами Бердичівського міжрайвідділу та оголошено подяки.

В обговоренні доповіді взяли участь: голова Чуднівської первинної організації М. І. Марченко, голова Ружинської районної первинної організації П. М. Руденко, швачка Бердичівської швейної фабрики Т. О. Білецька.

Голова Житомирського облвідділу О. Д. Тверська звернула увагу присутніх на підготовку до огляду колективів художньої самодіяльності на честь 40-річчя перемоги над фашистською Німеччиною.

На закінчення присутні переглянули концерт, підготовлений колективом художньої самодіяльності Житомирського обласного будинку культури.

Р. ПЕТРЕНКО.
Житомирська область.

ПЕРВИННІЙ—НАЛЕЖНУ УВАГУ

У рішеннях XI з'їзду УТОГ особливу увагу звернуто на необхідність здійснення заходів по дальшому поліпшенню діяльності первинних організацій УТОГ.

У світлі цих вимог Харківський облвідділ нашого Товариства регулярно заслуховує звіти первинних осередків УТОГ, аналізує їх роботу, накреслює шляхи розв'язання нагальних питань.

На черговому засіданні президії облвідділу було заслухано інформації про діяльність первинних організацій Харківського електро-механічного заводу і заводу «Серп і Молот».

Плодотворно, у тісному зв'язку з масами діє актив первинної організації УТОГ заводу «Серп і Молот».

Цілеспрямована, наполеглива діяльність первинної організації, яку очолює

Л. М. Асабін, приносить відрадіні результати: ефективно діє товариський суд, планомірно проводяться у Червоному кутку заходи з ідеологічної, політико-виховної роботи, оформлено Дошку Пошани, систематично виходить стінна газета, вчасно і повністю надходять членські внески, досягнуто позитивних зрушень з інших питань.

Інакше йдуть справи в первинній організації Харківського електромеханічного заводу. Її голова О. В. Тицький практично усунувся від розв'язання нагальних питань. Засідання бюро не проводяться, його робота не планується. 136 членів компактної групи підприємства беруть участь у соціалістичному змаганні, але облік виконання зобов'язань не ведеться, гласність зма-

гання не забезпечується. Якщо якась організаційна і виховна робота серед членів первинної і проводиться, то тільки завдяки перекладачам С. Н. Рижковій, О. В. Бабанській і старшому інструктору С. М. Мельникову. Головним чином їх зусиллями організовано школу комуністичного виховання, проводяться лекції і бесіди. До 50-річного ювілею нашого Товариства оформлено стенд, що розповідає про трудові успіхи колективу компактної групи. На жаль, цим і обмежується те позитивне, чого досягли активісти первинної.

Президія облвідділу прийняла рішення про надання практичної допомоги цій первинній організації, запропонувала її бюро переобрати голову осередку.

А. РОСІНСЬКИЙ,
м. Харків.

Створено всі умови

«Херсонський комбайновий завод імені Г. І. Петровського» — одне з старіших підприємств міста. Тут виготовляють самохідні кукурудзозбиральні комбайни «Херсонськ-200», приставки до зернозбирального комбайна, двоколісні дощувальні агрегати, пересувні насосні станції, запасні частини та товари народного споживання.

На підприємстві є компактна група глухих, до складу якої входить 51 нечуючий робітник. Кожен з них досконало оволодів однією з таких професій: токар, фрезерувальник, шліфувальник, слюсар-складальник, слюсар-сантехнік, тесля, електрозварувальник, формувальник.

Ті виробничники, котрі ще не мають спеціальності, навчаються в учбово-курсовому комбінаті протягом 3—6 місяців. За цей час вони одержують заробітну плату від

70 до 140 карбованців залежно від обраної професії.

В об'єднанні є гуртожитки, дитячі дошкільні заклади, ідальні, побутові приміщення. Створено також належні умови для змістовного відпочинку. До послуг трудівників — пансіонат, плавальний басейн, Палац спорту, стадіон. Поруч розташований будинок культури для глухих.

Одинокі громадяни забезпечуються місцем у гуртожитку, а сімейним надається житло згідно черги. Нечуючі робітники разом з усім колективом заводу докладають максимум зусиль, щоб успішно виконати ті завдання, що поставлені в Проголошеній програмі СРСР.

Б. МИРОНОВ,
генеральний директор
виробничого об'єднання
«Херсонський комбайновий завод імені
Г. І. Петровського».

С. Л. Костюшин — ровесник нашого Товариства. Цього року йому виповнилося п'ятдесят.

Народився він у селі Віссяниці Козятинського району, що на Вінничині. Протягом п'яти років успішно працював на Вінницькому УВП, а з 1958 року і по сьогоднішній день трудиться в місті Звенигородка Черкаської області.

Сергій Леонітович добросовісно виконує свої обов'язки. На честь 25-річчя руху за комуністичне ставлення до праці взяв підвищені соціалістичні зобов'язання і з честю виконав їх: денну норму виробітку він довів до 115 процентів.

К. СЕРГІЄНКО.
Черкаська область.

СЕРЕД КНИГ ІСТОРІЯ, НАРОДЖЕНА ЖОВТНЕМ

Магазини «Київкниготоргу» та інших міст республіки пропонують ряд видань, присвячених висвітленню героїчного шляху, пройденого радянським народом від залпу «Аврори» до сьогоднішніх днів. Серед великої кількості літератури — ювілейні видання, спогади перших комсомольців, розповіді про діяльність палких революціонерів, плакати. До знаменної дати в світ вийшло багато нових книг ленинських документів, матеріалів ЦК КПРС та ЦК Компартії України.

Київська книгарня «Пропагандист» та інші книжкові магазини пропонують книгу «Очерки истории Киевских областной и городской партийных организаций». Ця книга на основі документальних матеріалів висвітлює революційну діяльність більшовиків м. Києва та Київщини, їх боротьбу за встановлення та зміцнення Радянської влади, індустріалізації та колективізації сільськогосподарства, побудову соціалізму, його захист від фашистських загарбників, партійну роботу у післявоєнні роки.

У вдячній пам'яті партії і народу назавжди збережуться імена революціонерів ленинської школи, які очолили самовіддану боротьбу робітничого класу і всіх трудящих України за встановлення Радянської влади, за перемогу нового життя — соціалістичного. Історичні фотографії, документи і нариси, зібрані у фотоальбомі І. Д. Ремезовського «Соратники Ленина на Україні», розкажуть читачам про безсмертних революціонерів в Бабушкіна, Баумана, Калініна, Косіора, Юрія Коцюбинського, Надію Крупську, Сергеева (Артема), Дмитра Ульянова та багатьох інших.

У Політвидаві України вийшов довідник «Соціалістичний спосіб життя». У книзі відображено досягнення теорії і практики соціалістичного способу життя, міститься система понять, категорій і термінів за допомогою яких аналізуються сутність, характерні риси та напрями розвитку соціалі-

стичного способу життя. Викладення теоретичних проблем поєднуються з аналізом конкретних соціальних явищ.

Висвітлення проблем способу життя з марксистських позицій поєднуються у виданні з критикою буржуазних концепцій, обґрунтуванням історичної приреченості буржуазного способу життя, показом історичних переваг соціалістичного способу над буржуазним.

«Под знаменем Октября» — це назва двотомного радянсько-болгарського збірника документів і матеріалів. У першому томі зібрано і систематизовано документальний матеріал про участь болгарських інтернаціоналістів у Великій Жовтневій соціалістичній революції і захист її завоювань. Документи, багато з яких раніше не публікувались, відбивають інтернаціональну солідарність радянських і болгарських трудящих в грізні роки громадянської війни та іноземної воєнної інтервенції, організацію і діяльність болгарських комуністичних груп в Радянській Росії, історичні зв'язки, дружбу і співробітництво між РКП(б) і БКП.

У другому томі зібрано матеріали про вплив Великої Жовтневої соціалістичної революції на розвиток революційного руху у Болгарії. Збірник ілюстрований фотографіями, містить широкі науково-довідковий матеріал.

До книгарень Києва надійшло багато нових книг видавництва політичної літератури. Серед них Д. І. Грязкина «За темної ночью день вставал...» Спогади старого більшовика, Ю. Н. Щербакова «Искры Великого Октября». Внесок інтернаціоналістів в революційний робітничий рух у країнах Центральної і Південно-Східної Європи (1917—1921). Новинка видавництва «Советская Россия» книга «Революционерки России». Спогади і нариси про революційну діяльність російських більшовиків.

Т. ЗАХАРЧЕНКО,
ст. редактор відділу пропаганди книги «Київкниготоргу».

НАТИСК МОЛОДИХ

Всесоюзний командний чемпіонат з шахів

Під час турніру.

Найпопулярніший вид спорту? Так, напевне, футбол: поки дозволяє вік, в нього грають, а знявши бутси, на все життя залишаються вболівальниками. Власне кажучи, це підтверджує і статистика: найбільш масовий, а отже і популярний — футбол. За ним йдуть легка атлетика, волейбол, баскетбол...

Поміркуйте самі: першість СРСР з футболу серед глухих збирає шість команд, з баскетболу — ще менше. Представники багатьох союзних республік роками ігнорують чемпіонати легкоатлетів або волейболістів, а про плавання і говорити не доводиться — більше половини республіканських товариств взагалі жодного разу не виставляли команди.

У листопаді ц. р. в столиці Таджикистану — Душанбе завершився п'ятий командний чемпіонат країни серед глухих шахістів. У ньому взяли участь посланці 13 союзних республік! Не було лише колективів Азербайджану і Молдавії. Така дружна явка прихильників древньої і вічно молоді гри дозволяє зробити висновок: шахи — це сплав спорту, мистецтва, науки — найпопулярніший вид спорту серед нечуючих!

Наймолодшою учасницею чемпіонату країни була 15-річна першорозрядниця О. Герасимова (РРФСР), найстарший — 70-річний кандидат у майстри В. Ветгарі (Латвія). Найкоротшою у першому турі виявилася партія Зуев (УРСР) — Верулашвілі (Грузія), що завершилася на 20-му ході перемогою українського майстра.

Українські шахісти на збиранні бавовни.

Головному фіналу, як і належить, передували зустрічі у підгрупах. В шахах, а втім, як і в будь-якому виді спорту, важко передбачити. Ну, хто, наприклад, міг подумати, що молода команда Узбекистану завдасть поразки досвідченим латишам, та ще з рахунком 4:1? Саме ця перемога відкрила перед узбецькими шахістами шлях до заповітної «шістки» фіналістів, і, навпаки, позбавила прибалтійців шансів взяти участь у суперечці найсильніших.

У головному фіналі, як і в своїй підгрупі, впевнено виступила команда РРФСР, що набрала 20,5 очка. Та-

ким чином, шахісти Росії стали чотириразовими чемпіонами країни. Лише раз, у 1975 році, це почесне звання завоювали їх постійні суперники — шахісти України. І в нинішньому чемпіонаті вони задовольнилися лише другим місцем, програвши команді Росії, і, напевно, чи хто міг передбачити успіх молоді команди Казахстану (1,5:3,5 очка). Другий призер набрав — 16, а третій — казахи — 14 очків!

Ми не випадково підкреслили молодість шахістів Узбекистану і Казахстану. Молодь задавала тон і в команді Росії. Вище вже йшла мова про Герасимову. Лише 19 років кандидату в майстри П. Парфенову, 23 роки — кандидату в майстри А. Герасимову. Саме молодістю столиці республіки. У відповідь на заклик Центрального Комітету Комуністичної партії Таджикистану, шахісти тринадцяти братніх республік виїздили на поля колгоспу «Комуніст» і взяли участь у збиранні бавовнику.

Наступний командний чемпіонат СРСР з шахів відбудеться в 1985 році в Ленінграді.

Г. АЛЕКСЕЄВ.
Фото автора.

З конфіскацією майна

Постійною увагою і піклуванням держави оточені інваліди зі слуху в нашій країні. Їм створено всі умови для високопродуктивної праці, культурного відпочинку і розвитку своїх здібностей.

Сумлінна праця на благо рідної Батьківщини — характерна риса переважної більшості членів УТОГ. Проте серед них ще не перевелися й такі, що шукають легкого хліба. Їх одиниці, але вони є — це листівники.

11 жовтня цього року народний суд Олександрійського району Кіровоградської області розглянув справу глухонімого Миколи Павленка, мешканця м. Кременчука Полтавської області, якого затримала міліція на

станції Користівка під час продажу листівок. Соромно і водночас боляче було дивитися на цього фізично здорового молодого чоловіка, який ступив на слизьку стежку.

Заробивши пенсію (54 карбованці на місяць), М. Павленко покинув роботу, спокусившись легкими заробітками. Жадоба до великих грошей привела його на лаву підсудних. Безпорадним і розгубленим поглядом дивилася на сина мати під час судового засідання, від сорому і образи не знав куди подіти очі батько — Микола у них єдиний син. Сім'я матеріально забезпечена: є власний будинок, автомобіль, інші речі. Здавалося б, жити і радіти, але ось...

Вирок суду був справедливим: два роки позбавлення волі з конфіскацією майна.

Є у Кременчуці ще кілька членів Товариства, які, не працюючи, займаються продажем листівок. Не можна сказати, що теж саме не трапляється і з ними. Уже не раз органи міліції затримували глухих Кіровоградської, Ворошиловградської та інших областей. Всі вони, як і М. Павленко, також шукають легкого заробітку.

Ось ще один приклад. Другий рік нідне працює член УТОГ Олександр Володарьов з м. Олександрії Кіровоградської області, хоч на його утримання дружина і дитина дошкільного віку. Хтось із зна-

йомих порадив йому, що, мовляв, краще торгувати листівками, ніж чесно трудитися. О. Володарьов, котрий ще недавно заробляв по 250 карбованців за місяць, звільнився з заводу і став на ганебний шлях продажу листівок. З ним уже бесідували у міжрайвідділі УТОГ, затримували його органи міліції, накладаючи штраф. О. Володарьов обіцяв, що подібного більше не робитиме, однак продовжує торгувати листівками в поїздах.

З цим явищем всім організаціям УТОГ разом з органами правопорядку слід поводитися більш рішучо боротьбу.

В. КОРНІЄНКО.

ШАШКИ ЧЕМПІОНИ — ВП'ЯТЕ

У Баку відбулася всесоюзна першість з російських шашок серед нечуючих спортсменів, в якій взяло участь 14 команд — представників товариств союзних республік. Українські шашкісти — полтавчанин Ю. Верещака, харків'янин Г. Сугуров, ворошиловградець В. Долгодушев та Р. Дубинська з Івано-Франківська з самого початку і до кінця змагань прагнули своєю впевненою грою підтвердити успіх попередніх чотирьох років, адже чотири рази підряд команда ставала переможницею цього турніру.

Стабільно і натхненно грали всі учасники команди України. Боротьба була гострою, суперник виявився не з легких. Та все ж впевнена гра Г. Сугурова і Р. Дубинської заслужено принесла

їм перші місця на своїх дошках. Другими стали Ю. Верещака та В. Долгодушев. Цей результат у цілому вивів команду УТОГ на перше місце. На другому — команда Білорусії, на третьому — РРФСР.

Господарям змагань — команді Азербайджану — не допомогли і рідні стіни: вони задовольнилися дев'ятим місцем.

Хочеться добрим словом згадати організаторів турніру, які створили добрі умови для спортсменів, належно подбали про їх побут і відпочинок.

Н. КОНВАЛЮК.

**Редактор
П. БУЛАТОВ.**